

Αγιοκατατάξεις Οσίων Αγιορειτών Πατέρων από τον Οικουμενικό Πατριάρχη και την Αγία και Ιερά Σύνοδο

[Πατριαρχεία](#) / [Οικουμενικό Πατριαρχείο](#)

Συνήλθε, υπό την προεδρία του [Οικουμενικού Πατριάρχη](#) κ.κ. Βαρθολομαίου, η Αγία και Ιερά Σύνοδος στην τακτική συνεδρία της το Σάββατο 29 Αυγούστου 2026. Κατά τη συνεδρίαση συζητήθηκαν τα θέματα στην ημερησία διάταξη και ελήφθησαν οι σχετικές αποφάσεις.

Μετά το πέρας των συνοδικών εργασιών, ακολούθησαν στον Πάνσεπτο Πατριαρχικό Ναό οι τελετές Αγιοκατατάξεως της τετράδος των εκ Ρουμανίας κεκτημένων την κατά κόσμον καταγωγήν Οσίων Αγιορειτών Πατέρων. Ακολούθησε η υπογραφή στον Κώδικα των Πατριαρχικών και Συνοδικών Πράξεων από τον Παναγιώτατο Οικουμενικό Πατριάρχη και τους Σεβασμιώτατους Συνοδικούς

Παρέδρους.

Οι νέοι Άγιοι της Εκκλησίας και οι ημερομηνίες κατά τις οποίες θα τιμάται ετησίως η μνήμη τους είναι:

Όσιος Νήφων Ιερομόναχος, πρώτος Δικαίος της Λαυρεωτικής Σκήτης του Τιμίου Προδρόμου — 13 Ιουλίου

Όσιος Νεκτάριος Μοναχός ο Προδρομίτης, ο Πρωτοψάλτης — 18 Νοεμβρίου

Όσιος Διονύσιος Ιερομόναχος, εκ του Βατοπαιδινού Κελίου Αγίου Γεωργίου Κολιτσού — 11 Μαΐου

Όσιος Πετρώνιος Ιερομόναχος, Δικαίος της Ιεράς Λαυρεωτικής Σκήτης Τιμίου Προδρόμου — 24 Φεβρουαρίου

Όσιος Τύχων Ιερομόναχος ο Πνευματικός— 23 Σεπτεμβρίου

Όσιος Γεώργιος Μοναχός, ο επονομαζόμενος «Χατζηγιώργης» — 17 Δεκεμβρίου

Ο Όσιος Διονύσιος Βατοπαιδινός

Ο Γέρων Διονύσιος της Κολιτσού, καταγόμενος από την Ρουμανία, προσήλθε στο Άγιο Όρος το 1926. Ο μακαριστός Γέρων Διονύσιος υπήρξε πνευματικός οδηγός εμπειρότατος. Η αγκάλη του ήταν ανοικτή και χωρούσε μέσα της κάθε πιστό, κάθε εξομολογούμενο. Ήταν η αγκάλη του Θεού Πατέρα που περιμένει την επιστροφή του ασώτου, για να τον συγχωρήσει και να του φορέσει το δακτυλίδι της αιωνιότητας.

Ο λόγος του υπήρξε άμεσος, καθάριος και εμπειρικός. Σε όλα αυτά τα χρόνια που έζησε και ασκήθηκε ο Γέροντας στο περιβόλι της Παναγίας δεν έπαυσε να

ευχαριστεί και να ευγνωμονεί την Θεοτόκο και τον Χριστό για τις ευλογίες και τις θείες παρεμβάσεις τους στη ζωή του.

Διαβάστε επίσης: [Όσιος Διονύσιος της Κολιτσού: ο τυφλός Γέροντας](#)

Στις 17 Νοεμβρίου 2022, είχε πραγματοποιηθεί η ανακομιδή των λειψάνων του μακαριστού Γέροντος Διονυσίου από την Σκήτη της Κολιτσού. Κατόπιν προσκλήσεως του Ιερομονάχου Διονυσίου Β΄, Γέροντος του Βατοπαιδινού Ιερού Κελλίου Αγίου Γεωργίου, προσήλθε ο Γέροντας Εφραίμ, Καθηγούμενος της κυριάρχου Ιεράς Μονής, ο οποίος συνοδευόταν από τον Επίσκοπο Πραχονεάνουλ Τιμόθεο, Βικάριο της Αρχιεπισκοπής Βουκουρεστίου. Παρέστησαν επίσης ο π. Κλήμης, Μέγας Εκκλησιάρχης του Πατριαρχικού Ναού του Βουκουρεστίου και ο Ιερομόναχος Αντίπας, Γέροντας του Ιερού Ιβηριτικού Κελλίου της Αγίας Άννης. Για τον Γέροντα Διονύσιο μίλησαν ο Επίσκοπος Πραχονεάνουλ Τιμόθεος, ο Γέρων Εφραίμ Βατοπαιδινός και ο Ιερομόναχος Αντίπας.

Παρακολουθήστε το βίντεο [ΕΔΩ](#)

Πνευματικές Συμβουλές του μακαριστού παπα-Διονυσίου της Βατοπαιδινής Σκήτης της Κολιτσού

Είπε ο παπα-Διονύσιος της Κολιτσού, ο Ρουμάνος Πνευματικός: «Όταν πήραμε τον Άγιο Γεώργιο στην Κολιτσού, ήταν ερείπιο. Πηγαίναμε και φέρναμε ξύλα από την Φιλοθέου με την βάρκα τραβώντας κουπί. Κάναμε δύο-τρία δρομολόγια την ημέρα. Είχαμε ειδικά σαμαράκια για την πλάτη, για να κουβαλάμε τις πέτρες. Ακολουθία ούτε μία μέρα δεν χάσαμε. Κάναμε 150 μετάνοιες και 12 εκατοστάρια σταυρωτά. Τότε, άμα έλεγες στον Πνευματικό ότι δεν έκανες τον κανόνα, δεν σε κοινωνούσε».

«Κουραζόμασταν πολύ, αλλά είχαμε χαρά μέσα μας, πολλή χαρά. Η στέρηση και ο αγώνας που κάναμε μας έδινε χαρά. Τότε λίγα πράγματα είχαμε. Τώρα έχουμε πολλές ευκολίες αλλά όχι χαρά. Εμείς οι μοναχοί γίναμε σαν τους παλαιούς ευλαβείς λαϊκούς, και οι λαϊκοί είναι κατ' όνομα Χριστιανοί».

«Κάποτε πήγαμε με τα πόδια από την Κολιτσού στην πανήγυρη του αγίου Αθανασίου στην

Λαύρα μετά την εργασία. Είχαμε χαρά που περπατούσαμε τη νύχτα στο Περιβόλι της Παναγίας, ξημερώματα φθάσαμε στο Αγίασμα και προλάβαμε την θεία Λειτουργία».

«Αυτά(σπίτια, κήποι, εργόχειρα) είναι γι' αυτήν την ζωή. Αλλά και χωρίς αυτά δεν μπορούμε».

«Η καλύτερη προσευχή γίνεται τη νύχτα μετά τον ύπνο. Διότι τότε ο νους είναι ξεκούραστος και συγκεντρωμένος».

«Όταν ο κανόνας γίνεται πριν από την Εκκλησία (νυχτερινή ακολουθία), είναι χρυσός,μετά την ακολουθία αργυρός και την ημέρα μπακίρι».

«Οι δύο πτέρυγες του μοναχού είναι ο προσωπικός του κανόνας και η ακολουθία στην Εκκλησία.Και οι δύο πρέπει να είναι χωρίς ελλείψεις».

«Κάθε βράδυ να εξετάζης τους λογισμούς σου, τι έκανες την ημέρα, και κάθε δύο εβδομάδες το πολύ να εξομολογιέσαι ενώπιον Πνευματικού».

«Ο βασιλικός δρόμος για τον ύπνο είναι τέσσερις ώρες τη νύχτα και δύο την ημέρα.Την ημέρα δεν είναι απαραίτητο να κοιμηθής, παρά μόνο να ξαπλώσης, ανάλογα με τις δυνάμεις σου».

«Αν έχης μία εντολή σαν κανόνα και δεν μπορής για κάποιο λόγο να την εκπληρώσης κάποια μέρα, πρέπει να την κάνης άλλη μέρα».

«Αυτό που βλάπτει περισσότερο το νέο είναι ο πολύς ύπνος. Πιο πολύ και από το πολύ φαγητό».

«Ο μοναχός πρέπει να είναι σε όλη την ακολουθία στην Εκκλησία· να μη λείπη ποτέ ούτε να καθυστερή, αλλά ούτε και να φεύγη πιο νωρίς, πριν από το “δι’ευχών”».

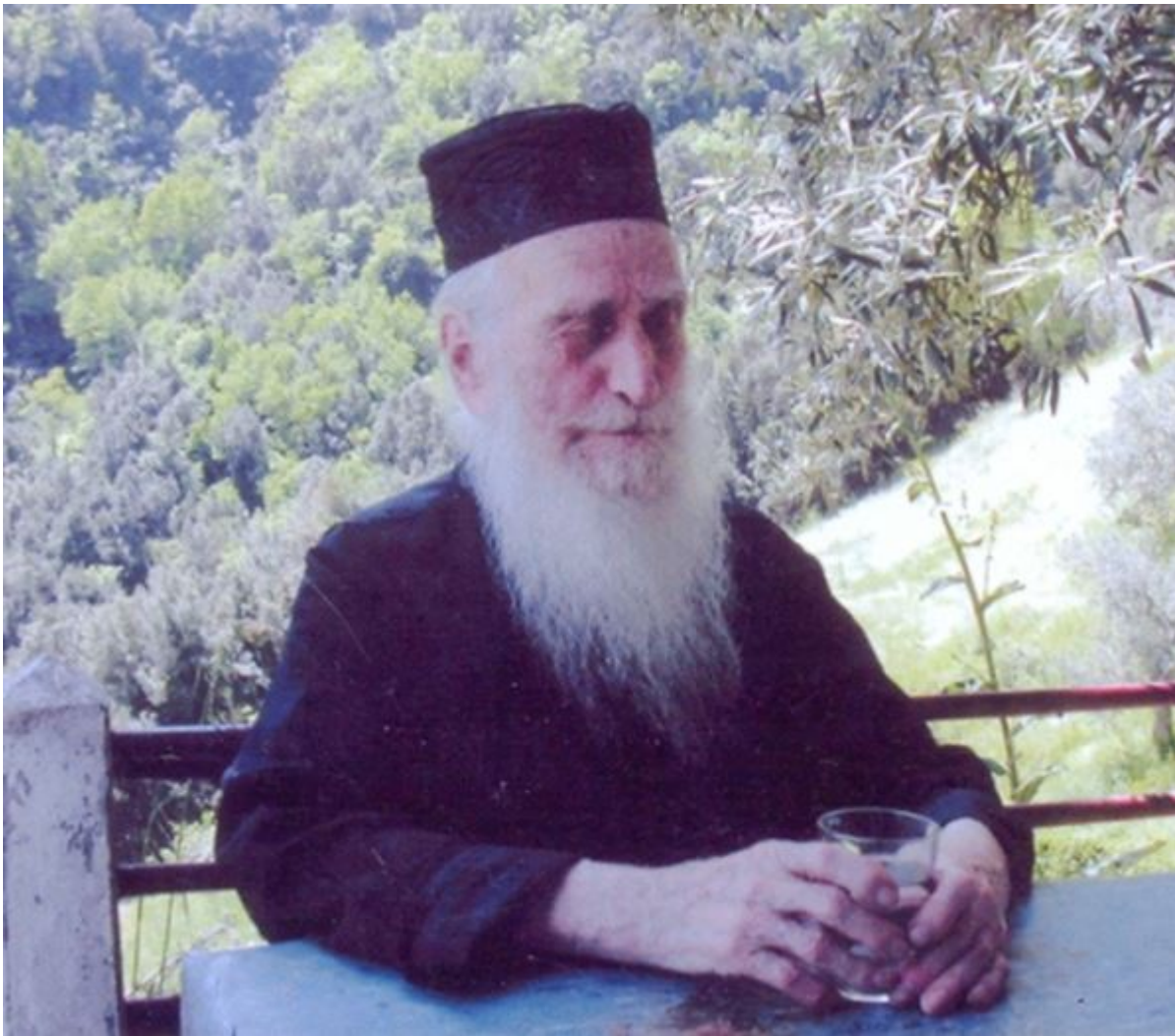
«Όταν κάνης τον κανόνα σου, να μη δέχεσαι λογισμούς κατακρίσεως για τους αδελφούς, ότι είναι αμελείς, αλλά να αυτομέμφεσαι ότι εσύ είσαι ο πιο αμαρτωλός και κάνεις αυτό που έχεις χρέος να κάνης, ενώ οι άλλοι πατέρες έχουν αρετές που εσύ δεν τις βλέπεις».

Ο Όσιος Πετρώνιος

Ο π. Πετρώνιος γεννήθηκε το 1914 στην κοινότητα Φαρκάσα του νομού Νεάμτς της Ρουμανίας. Ο πόθος του από νέος ακόμα να γίνει μοναχός οδήγησε τα βήματά του στη Μονή Νεαμτς όπου και έγινε μοναχός. Έπειτα πήγε στην Μονή Αντίμ του Βουκουρεστίου ενώ σπούδασε στη Θεολογική Σχολή του Βουκουρεστίου, παρακολουθώντας και μαθήματα Μαθηματικών και Φιλοσοφίας.

Το 1978 πήγε στο Άγιον Όρος. Ο π. Πετρώνιος πήγε εκεί με τη δεύτερη γενιά

μοναχών, σταλμένοι από το Πατριαρχείο Ρουμανίας με σκοπό την πνευματική αναγέννηση της σκήτης του Τιμίου Προδρόμου.

Το 1984 εξελέγη Δικαίος της Σκήτης, θέση από την οποία παραιτήθηκε λόγω γήρατος στις αρχές του 2011.

Για πολλά χρόνια διακόνησε σαν βιβλιοθηκάριος της Σκήτης.

Δύο φορές του προτάθηκε η θέση του Πατριάρχη Ρουμανίας και αρνήθηκε και τις δύο.

Όταν ο Placide Desseille ζήτησε από τον π. Μακάριο τον Σιμωνοπετρίτη να τον πάει σε κάποιον γέροντα για να ακούσει κάποιον πνευματικό λόγο, εκείνος μαζί με τον ηγούμενο Ελισσαίο και άλλους μοναχούς της συνοδείας τους τον πήγαν στον πατέρα Πετρώνιο.

Όταν ζήτησαν από τον γέροντα Αντριάν Φαγκατσεάνου να πεί κάτι για τον γέροντα Πετρώνιο εκείνος είπε: «Τον Πετρώνιο τον Προδρομίτη; Ο πιο ταπεινός, ο πιο ταπεινός, ο πιο ταπεινός»!

Πατώντας το πόδι του στην αθωνική γη της Σκήτης του Τιμίου Προδρόμου ο Νικολάε Μπαλτσιούτ θα γράψει: «Ο πατέρας Πετρώνιος είναι τόσο αγαπητός που τον συμβουλεύονται και οι Έλληνες και οι Ρουμάνοι μοναχοί».

Ο π. Ιωαννίκιος από την Μονή Σίμωνος Πέτρα θα πει: «Ο π. Πετρώνιος ο Προδρομίτης συνταιριάζει τέλεια την αγάπη με την άσκηση και την πραότητα. Μέχρι πριν από λίγα χρόνια ο γέροντας στεκόνταν όρθιος στις αγρυπνίες όλη νύχτα. Το να καθίσει για λίγο γονατιστός ήταν μια ευλογία».

Η εξόδιος Ακολουθία του Γέροντα Πετρώνιου (24.2.2011)

Φωτό: Νίκος Παπαχρήστου